

KURJER LITEWSKI

w WILNIE w PIĄTEK DNIA 30 SIERPNIĄ V. S. 1818 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Gazeta, *Poczta Północna*, datowana z *Petersburga* d. 21 sierpnia, zawiera Ukazy J. C. Mości, do Rządzącego Senatu, datowane d. 19 t. m.

Ukaz Rządzącemu Senatowi.

Z uwagi na odznaczającą się dla dobra oyczyzny służbę Jenerała piechoty, *Wiazmitynowa*, naymłodsziemu nadajemy mu z pochodzącym od niego potomstwem dostojność Hrabiego, rozkazując Rządzącemu Senatowi sporządzone na to dyploma do naszego podać podpisu.

ALEXANDER.

Ukaz Rządzącemu Senatowi.

Jenerałowi piechoty, Hrabi *Miloradowiczowi*, naymłodsziemu rozkazujemy być Sankt. Petersburskim Wojennym Jenerał-Gubernatorem.

ALEXANDER.

Gazeta senacka z dnia 17 sierpnia umieściła następujące mianowanie radcy nadwornego, *Rybaczkowa*, kawalerem orderu ś. *Stanisława* 4tej klasy:

z Bożej Łaski My ALEXANDER I. Cesarz wszech Rosyy, Król Polski i t. d. it. d. it. d.

Chcąc nagrodzić znakiem łaski Naszey zasługi okazane dla Naszego Królestwa Polskiego przez Pana Radcę nadwornego Naszego Cesarstwa Rosyjskiego, *Rybaczkowa*, który staraniem swoim w dostarczeniu płótna dla Naszego woyska Królestwa Polskiego, korzyść dla skarbu zapewnił.

Uznaliśmy i uznajemy godnym. Pomienionego P. *Rybaczkowa* mianować kawalerem orderu ś. *Stanisława* 4tej klasy.

Na autentyku patentu własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

Dan w Warszawie dnia 27 marca (8 kwietnia) 1818 roku.

ALEXANDER.

Przez ukaz J. C. Mości do Rządzącego Senatu:

Dnia 29 lipca. Radca tajny Senator *Mikłaszewski*, na własną prośbę, zupełnie uwolniony od obowiązków.

Teyze dafy. Dyrektor głównej szkoły niemieckiej ś. *Piotra*, radca stanu *Weisse*, na własną prośbę, uwolniony od dalszego sprawowania tego urzędu, a za wieloletnią i chwalebnią służbę wyniesiony na rzeczywistego radcę stanu.

Dnia 4 sierpnia. Reczywisty Kamerher, *Soltyk*, na własną prośbę uwolniony od obowiązków kuratora kazańskiego uniwersytetu i szkół jego wydziału, i przeznaczony do kolegium państwa spraw zagranicznych.

Ober-prokurem 1szego oddziału 3go Departamentu Rządzącego Senatu mianowany Radca Stanu *Czeliszczew*.

Właścicielom browaru piwnego w *Petersburgu*, *Kronowi* i *Danielsonowi*, pozwolono na browarze umieścić herb Cesarsko-Rosyjski.

Minister spraw wewnętrznych, rzeczywisty Radca tajny, *Kozodawlew*, względem osadzania cudzoziemskich kolonistów na gruntach prywatnych właścicieli, obwieszcza, co następuje:

„Wiadomo już, iż przez Naywyższy Jego Cesarskiej

Mości Ukaz, dany Rządzącemu Senatowi dnia 25 sierpnia 1817 roku, a przez Senat w tymże czasie ogłoszony, po całym Państwie obwieszono, iż wszystkim właścicielom ziemi pozwolono sprowadzać i na gruntach swych osadzać kolonistów zagranicznych.

„Co uskuteczniając w roku przeszłym 1817, że strony ministeryum spraw wewnętrznych stosownie uczynione zostały rozporządzenia, objęte w okólnych listach do wszystkich naczelników gubernialnych, i obwieszono przez gazety.

„Teraz otrzymano wiadomość, że wiele rodziny cudzoziemskich z państw wirtemburskich i badeńskich, ze Szwaycar i innych miejsc nad *Renem* położonych, przedsięwzięły przenieść się do *Rosyy*, oświadczając chęć; na zasadzie pomienionego Naywyższego Ukazu, osiadać na gruntach prywatnych właścicieli ziemskich.

„Mając zapewnienie, że ci koloniści odznaczają się uczciwością, dobrými obyczajami i pracowitością, Minister spraw wewnętrznych obwieszcza szlachtę i wszelkiego stanu właścicieli ziemskich, iż, jeżeliby którzy z nich życzyli przyjąć do siebie i na gruntach swoich osadzać kolonistów cudzoziemskich, tacy; oprócz podań o tém do naczelników gubernialnych, sami wprost mogą się udawać do Ministra, który nie omieszka rozpocząć w tej mierze korespondencyi z osobami, mającemi wiadomość o tych kolonistach.

„Przy tém Minister spraw wewnętrznych uprasza PP. Obywateli, chcących osadzać u siebie kolonistów; iżby, uwiadamiając go o takowem przedsięwzięciu, stosownie do dawniejszych obwieszczeń wyrażali:

„I. Jaka liczba rodziny jest potrzebna, jak wiele dla każdej z nich będzie dano dziesięcin ziemi, i w jakich miejscach, razem, czy oddzielnie, osada ich zabudowana będzie?

„II. Co mianowicie stanowić ma główne artykuły warunków, na których zamysła osadzać kolonistów, jakoto: co do zabudowania domów i początkowego zaprowadzenia gospodarstwa, na jak wiele lat, i jakie ich będą powinności, to jest: czy za wydział ziemi, który będzie oddany w posiadanie dla kolonistów, naznacza się, iżby szli na robotę na ziemi właścicielskiej pewną liczbę dni, czyli też pieniędzmi płacić mają, albo zbożem i innymi produktami w naturze wyplacać? Rozumie się, że dwa ostatnie z tych rodzajów powinności są dogodniejsze i nie tak zatrudniające, jak pierwszy.

„III. Na czyj rachunek ma się uskutecznić sprowadzenie kolonistów i koszta podróży, na właściciela ziemi, czyli samych kolonistów. W pierwszym zdarzeniu należy wymienić sumę, jaka na ten cel przeznaczona będzie, a która w oznaczonym przez umowę terminie ma być właścicielowi ziemi powróconą razem, czyli częściami.

„IV. Gdy niepodobna, iżby koloniści zaraz od pierwszego dnia swojego osadowienia się mogli dopełniać jakiegokolwiek powinności względem właściciela ziemi, albo opłacać czynsz umówiony; potrzeba więc opisać w zawierających się warunkach czas łaski, który się daje ze strony właściciela ziemi dla przychodzących kolonistów.

„V. Również i co do skarbowych powinności, podatków, i podług powszechnych o kolonistach ustaw o łaskach dla nich nadanych, ma być w zawierających się umowach wyraźnie i jasno opisano.

„Pożytki, jakich spodziewać się mogą właściciele z osadzania na swoich gruntach kolonistów zagranicznych,

są niewyrachowane. Pomnoży się liczba rąk do pracy; grunta pustynią leżące umiejętnie zarabiane będą; pomnoży się ilość płodów, i, co największa, rolnictwo przez umiejętności i zdatnych prowadzone ludzi, od kolonistów przejdzie i rozszerzy się pomiędzy włościanami.“

Radea tajny Senator *Arszeniewski*, dnia 6 sierpnia przybył do *Smolenska*.

Liczba okrętów: w *Kronsztadzie* d. 15 sierpnia, przybyłych 745, wyszłych 555 — w *Rydze* d. 24 sierpnia, przybyłych 1029, wyszłych 893. — W *Odessie*, w przeciągu sześciu pierwszych miesięcy r. t., przybyłych rossy. 145, austr. 44, angielski 41, franc. 4, turecki 26, hiszp. 31, szwedz. 15, neapol. 2, sard. 9, wszystkich 515; wyszłych: ross. 122, austr. 31, ang. 26, franc. 2, turecki 34, hiszp. 14, szwedz. 10, neap. 2, sard. 6, wszystkich 247.

Kurs wileński na assygnaty: rubel srebrny 3 r. 85 k.; dukat holl. nowy 10 r. 90 k., stary 10 r. 78 k.; imperyal 37 r. 20 k.

A N G L I A.

(Z korr. hamb.) Londyn, dnia 18 sierpnia.

W. Xiążę Jmé *Michał* oczekiwany był w tych dniach w *Dublinie*.

Ostatnich dni spadły papiery publiczne na trzy procenty: obawiano się bowiem blizkiego wybuchnienia wojny między *W. Brytanią* i *Ameryką*. Gazeta ministerjalna, *the Courier*, uznała z tego powodu za potrzebną, zbijając sposobem urzędowym wszystkie pogłoski względem blizkiej z *Ameryką* wojny, oraz oświadczyć za będące bez zasady wszelkie wieści o blizkiej wojnie między *Portugalią* i *Hiszpanią*. Artykuł w gazecie tej zawarty jest następujący: 1) Ile tylko najlepsze autentyczne, jako też i otrzymane przez rząd wiadomości, postawić mogą w stanie oświadczenia opinii; nigdy jeszcze od czasu zawarcia pokoju ze *Stanami Zjednoczonymi* nie było takiego punktu czasu, w którymby się zerwanie pokoju tak niepodobnym zdawało, jak w teraźniejszym. Korrespondencya dyplomatyczna między obdwoma rządami odbywa się w sposobie najprzyjaźniejszym. Ile tylko mądrość ludzka przewidywać może na przyszłość, mamy wszelki powód spodziewania się trwałego pokoju na obu stronach atlantyckiego morza. Po tém wyraźnym oświadczeniu mało jest potrzebnym dodać, że uwaga gazety *Morning Chronicle*, jakoby kupczącym papierami, rząd tajemną przestrożę uczynił, jest bez zasady. 2) Co się tycze *Portugalii* i *Hiszpanii*, dotychczasowe poróżnienia nie są wprawdzie jeszcze ułatwione. Podobną jest, że *Portugalia* stawia za przyczynę nie oddawania *Monte-Video*, iż rząd hiszpański nie może go bronić przeciw powstańcom, i że terytorium portugalskie byłoby w wielkim niebezpieczeństwie, gdyby powstańcy *Monte-Video* zajęli. *Portugalia* mogłaby też wzajemnymi skargami przeciw postępowaniu *Hiszpanii* względem terytorium *Portugalskiego* w *Europie*, odpowiedzieć na skargi względem *Monte-Video*. Poróżnienia te jednak, co z pewnością możemy przepowiedzieć, nie doprowadzą do żadnego zerwania stosunków. Bez wyraźniejszego tłumaczenia się, kończymy uwagą, że mocarstwa te nie przystąpią do wojny wbrew wyraźnej woli i polityce wielkich sprzymierzonych mocarstw, których polityka wyraźnie do tego dąży, „ażeby pokój *Europy* nie był zachwiany.“ Ostatnie to twierdzenie, względem którego się zaprzeczenia nie lękamy, posłuży także do obalenia wieści przeciwnych.

Królowa nabrała teraz znowu apetytu, i przechadza się codziennie po ogrodzie w *Kew*. Gdy Królowa cierpi wodną puchlinę w piersiach, przeto zrobiono incyzye na ramionach, przez co ulgi doznaje.

Xiążę *Leopold Sax-Coburg* wyjechał przez *Dover* i *Calais* do *Saxonii*.

Lord *Cochrane* popłynął z *Boulogne* do *Chili*.

Rybacy tuteysi postanowili utrzymywać kilka statków parowych, dla opatrywania prędko i regularnie rybą tutejszych targów.

Właściciele parowego batu w *Margate* zarobili w jednym tygodniu więcej 1,100 f. s.

Xiążę Rejent doznał lekkiego bólu podagry, który mu jednak nie przeszkodził zajmować się sprawami rządowymi.

Rozeszła się była pogłoska, o przybyciu Pani *Bertrand* do *Londynu*; ale później okazało się, że to były dwie jej służące kobiety i jeden służący *Bonapartego*; którzy tu przybyli, i natychmiast ztąd oddalić się musieli.

Listy z *Gibraltaru* donoszą, że z powtórnego rozpoznawania chorób na brzegach *Fezu* przekonano się, że tam nie morowe powietrze, ale bardzo niebezpieczna mureyscowa zgniała gorączka panuje.

Oto jest protestacya, którą *Bonaparte* z powodu oddalenia Chirurga *O'Meara*, przez Jenerała *Bertrand* do Gubernatora wyspy *ś Heleny*, *Sir Hudson Lowe* przesłał:

„MPanie Gubernatorze! Doktor *O'Meara* uwiadomił mnie wczoraj, że na skutek rozkazu, który od WPana otrzymał, obowiązany jest opuścić tę wyspę. Z tego powodu mam honor prosić WPana, ażebyś się zastanowił, że Pan *O'Meara* od rządu angielskiego za naszym żądaniem był nam dany, ażeby zastępował miejsce francuzkiego lekarza; że on posiada naszą ufność; że Cesarz od siedmiu miesięcy cierpi chroniczną chorobę wątroby, która w tym kraju jest śmiertelną i z niedostatku mocy pochodzi, której od dwóch lat nie mógł używać dla sposobu, jakim WPan władzy swej nadużywał i jeszcze nadużywał; że rzeczy doszły już do tego stopnia, iż choroba ciąglej pomocy lekarskiej wymaga; że WPan już od dwóch lat usiłował odesłać Pana *O'Meara*, a na jego miejscu posadzić Pana *Baxter*, i że, mimo powtarzanych od WPana przełożeń, coraz ciągle się wzbraśniał przyjąć tego lekarza, do którego ma nieprzewyciężoną odrazę. Pomniy WPan, że, jeśli odbierzesz Pana *O'Meara*, bez postawienia na jego miejscu znajomej już sławy lekarza jakiego francuzkiego lub włoskiego, tedy przymusisz monarchę, umierać bez żadnej pomocy. Determinowany on jest co do tego punktu; ale cierpienia ciała są mijające, gdy tymczasem hańba, która przez tak morderkie postępowanie spadła na naród WPana, stałaby się niezmyślną. Poręczono mi: 1) oświadczyć, że Doktor *O'Meara* jedynym jest na skale tej lekarzem, w którym chory zaufanie pokłada; i 2) przeciw odesłaniu jego protestować się formalnie (co później w drugim liście *Bertranda* powtórnice uczynionem zostało.) Mam honor byż etc. Hrabia *Bertrand*.“

(z gaz. berl.) W Anglii, a częściej jeszcze w *Stanach Zjednoczonych* widzieć można członków sekty, która pod osobnym nazwaniem *Towarzystwa Pokoju*, ma zamiar położyć koniec wojnom na ziemi. Przykazanie, *Nie zabijaj*, rozciąga się, podług ich zdania, również do zabijania w *massach* ludu przeciw ludowi, jako i zabijania pojedynczego.

W roku 1641 podawał *Sir Will. Petty* liczbę mieszkańców *Irlandyi* około 300,000; teraz liczą ich do 6 milionów; tak, że po jednym mieszkańcu na jeden akr liczyć można. Główniejszą ich żywnością są kartofle; opałem torf. Wybrane torfowiska zaśiewają kartoflami; jednoroczny nieurodzaj kartofli sprawiłby nayokropniejszy głód w całym kraju.

Za rządów królowej *Elżbiety* liczba straconych wynosiła corok do 500, a że królowa ta panowała lat 45, kazała więc stracić 22,500 ludzi. Za rządów oycy jej, *Henryka VIII*, tracono co rok około 2000 ludzi; témsamém przez ciąg 38 lat jego panowania stracono 76,000 ludzi.

N I E M C Y.

(Z gaz. ryzk. *Zuschauer*.) Od brzegów *Menu* d. 19 sierpnia. Do pogłoski, że trzy Monarchowie, *Rossyjski*, *Austryacki* i *Pruski*, po kongressie z *Akwizgranu* razem się do *Paryża* udadzą, przydają, że potem razem podróż do *Włoch* odprawiać mają. Wysocy Monarchowie postanowili *Rzym* i *Neapol* odwiedzić, i w czasie bytności swojej w pierwszym z tych miast, ułożyć się z *Papieżem* względem zawarcia konkordatu. Łączą do tego różne przygotowania i rozporządzenia, które się robią w *Medyolanie*, *Modenie* i *Florenyji*, a przyjęcie bardzo wysokich osob oznaczać zdają.

Zpomiedzy wygnañców francuzkich *Carnot* bawi ciągle w *Magdeburgu*. Przyjęto go chętnie do domu.

gdzie doznaje gościnności, i wygodne życie prowadzi. Dochody, które z Francji pobiera, nie wynoszą nawet rocznie 3000 franków. Pracuje teraz nad wielkim matematycznym dziełem, a potrzebne książki dostaje z biblioteki Królewskiej w Berlinie. Były generał *Allix* założył gorzelnię nad *Renem*, dla wyżywienia siebie i rodziny swojej. *Felix Desportes* znaczący majątek posiada.

W Księstwie Hesko-Darmstadtém ma być wprowadzona nieograniczona wolność druku, i w tej mierze wyjdzie ustawa.

P. Baring bankier, który w czasie zjazdu Monarchów przybędzie do *Akwizgranu*, kazał tam nająć mieszkanie, za które na dzień ma płacić 150 franków. Zjedzie tam także Bankier *Rothschild*.

(Z gaz. berl.) *Frankfort*, dnia 21 sierpnia. Cesarz Austriacki, nie przejeżdżając przez miasto *Frankfort*, przybędzie d. 22 września do *Moguncyi*, a d. 23 puści się w dalszą drogę *Renem*. Xiążę *Metternich* przybędzie tu około 24.

Dnia 18 przybył tu Lord *Stewart*, poseł angielski przy dworze wiedeńskim. Jedzie on do *Wiednia*.

PRUSSY.

(z gaz. berl.) *Berlin*, dnia 29 sierpnia. Przybył tu wczoraj z *Karlsbadu* oficer upewnia, że Xiążę *Jmé* marszałek polny, *Blucher*, ma się lepiej i że do zupełnego zdrowia powraca. — Xiążę miał już nawet wyjechać.

Akwizgran, dnia 21 sierpnia. Cesarzsko-rossyjski minister, *P. Alopeus* przybył tu wczoraj z *Berlina*.

Mówią, że Xiążę *Hardenburg*, Kanclerz państwa, przed podróżą swoją ku *Renowi*, zabawi tu przez kilka dni.

Ponowione tu zostały przepisy policyjne względem cudzoziemców.

SZWAJCARYA.

Rząd kantonu i rzeczypospolitej walekiej uwiadomiony, że mieszkańcy, którzy ponieśli szkody od wylewu *Drancy*, chcą iść do cudzych krajów dla szukania wsparcia, oświadczą, że ten postępek jest bez zezwolenia rządu, i prosi miłosierne osoby, ażeby żadnych innych prośb nie przyjmowały, tylko które będą zalecone przez rządy albo gminy.

W Szwajcarach, oprócz towarzystwa historyi naturalnej, znajdują się jeszcze: towarzystwo edukacyjne, i towarzystwo dobra publicznego, które składają się z członków różnych kantonów.

AUSTRYA.

Odebrano w *Wiedniu* wiadomość z *Rio Janeiro* pod dniem 10 maja, iż obie fregaty austriackie nazwiskiem *Austria* i *Augusta* miały stamtąd wypłynąć między 18 i 20 maja, wraz z okrętem liniowym Portugalskim *St. Joan*, przeznaczonym do zabrania na powrót osób, które Arcy-Xiężniczce, małżonce Królewicy, w podróży do *Brezylji* towarzyszyły. Okręt ten zawinie naprzód do *Lisbony*, a wysadziwszy tam kilku wracających do Europy Portugalczyków, uda się do *Livorno* z wspomnianymi osobami, które stamtąd lądem pojedą do *Wiednia*. Fregata *Austria* zawiezie Hrabiego *Eltz*, Posła Austriackiego do *Genui*, a fregata *Augusta* popłynie prosto do *Tryestu*, gdzie najpóźniej w końcu sierpnia ma przybyć. Znajdują się na niej rzeczy należące do historyi naturalnej, zebrane w *Brezylji*.

WŁOCHY.

Dotąd prałat był na czele wojska Papieżkiego. Teraz zaś jeden z wojskowych ma ten stopień otrzymać.

Pewnego Kanonika w *Rzymie* skazano na więzienie, za to, iż akta powierzonego mu archiwum przedawał robiącym sztuczne ognie i sprzedającym sery.

Niejakiemu *Berbaja*, który chce naprawić gościniec z *Palermo* do *Messyny*, pozwolono wprowadzić do *Sycylii* gry azardowe, które na mocy danego upoważnienia utrzymuje w *Neapolu*.

Odkopywanie starożytnej świątyni *Kastora* i *Poluxa* kosztem Hrabiego *Blacas*, Posła Francuzkiego, pomyślnie się udało. W głębokości 35 stóp znaleziono ten

gmach, ogolony wprawdzie z marmuru, który zapewne wzięto podczas odkopywania w przeszłym wieku, została się jednak posadzka. Dnia 27 lipca odkryto ostatnią ścianę od strony *Kapitolium*, a nieco dalej ulicę, która od *Via Sacra* i góry *Palatyńskiej*, między świątyniami *Kastora* i *Westy*, do *Forum* prowadziła. Tuż przy rogu świątyni znaleziono studnię, której dna drągiem mającym 23 stóp długości, nie można było dostać, a potem wodociąg, 40 stóp długi, pokryty tafłami marmurowymi.

HISZPANJA.

(z gaz. ryzk. Zuch.) Podług najpóźniejszych listów, w *Paryżu* z *Madrytu*, około 15go sierpnia otrzymanych, pomimo bulli papieżkiej, która na alienacyą dóbr duchownych zezwała, stan skarbu nie chce się poprawić. Kapry powstańców wszędy się snują, i podług najnowszych z *Kadyxu* doniesień, cały transport wełny, jeden okręt ze srebrem w sztabach, a drugi mniejszy ze 100,000 małych talarów zabrali.

Gazety angielskie umieściły następujący list z *Madrytu* pod 16tym lipcą: Ciągłe mówią o odmianie w ministerjum: *Bardaxi* ma być ministrem stanu, a *Pizarro* posłem do *Londynu*. Niedostatek pieniędzy tak jest wielki, że na podróż królewską do wód, trzeba było zebrać zapasy z kass różnych zakładów, króleskiej drukarni i innych. Zebrano tym sposobem sumę 4-500,000 realów (około 40-50,000 fl.). Król około 10go dopiero wyjedzie z małżonką swoją i *Don Francesco*; *Don Carlos* ze swoją żoną tu zostaje. Z *Sycylii* i *Neapolu* otrzymaliśmy listy pod 21m i 24m p. m., w których (bardzo wielkiej niepewności) jest wiadomość o zamiarze Króla *Karola IV*, pójść do kongressu akwizgrańskiego rzecz o powrocie swém na tron. Odzywa się on do owej gwałtowności, jakiej względem niego w *Eskurialu* użyto. Dawniejsza królowa mianowicie pragnie powrotu na tron. Wielu Hiszpanów, którzy się ztąd oddalili, Królestwo Ichmóść do tego przedsięwzięcia skłonili, i na zgromadzeniach domowych spełniali toasty pomysłowości przywrócenia.

Królestwo Hiszpańskie powróciło d. 29 lipca do *Madrytu* z *Sacedon*, gdzie wód używali.

AMERYKA.

(z gaz. rysk. Zuch.) Ważną wiadomość zawierają amerykańskie gazety, że przybyli do *Buenos-Ayres* amerykańscy kommissarze mają polecenie, z tą rzeczpospolitą wejść w odporne i zaczepne przymierze, dla jak najsilniejszego odpierania wszelkich napadów, jakiby tylko *Europa* przeciw *Nowemu-Swiatu* przedsięwzięć mogła.

FRANCYA.

Gazeta ryzka, *Zuschauer*, zawiera z *Paryża* pod 15 sierpnia; „Wymieniają już w *Paryżu* mieszkania dla Monarchów sprzymierzonych. Mówią, że Monarchowie przed kongressem jeszcze, ale *in cognito*, tu przybędą. Xiążęta mają z *Tuilleryow* przenieść się do pałacu *Luxembourg*. Przeciwnie parowie mają swe obrady w *Tuilleryach* odbywać: rozmaite z tego tworzą wnioski.“

Dalej w tejże gazecie czytamy: „Duch narodowy we *Francyi*, (wyraża jedna z gazet naszych) jest teraz płomienisty inaywidocznie się okazuje. Niełatwo jest zrobić sobie wyobrażenie owego pośpiechu, z jaką się wojsko rekrutuje, twierdze naprawują, i plany do wznoszenia nowych warowni gotują. Do każdego z tych przedmiotów wyznaczone są oddzielne kommissye; a że systemat rekrutowania jest nieco powolny, i przymało dostarcza żołnierza, do zaciągu więc udać się mają. Monitor nawet i inne publiczne pisma zawierają artykuły, które przypominają chwałę francuzkiego oręza, i wystawienie wojska za potrzebne podają, ażeby w tym względzie równowagę z innymi państwami utrzymać.“

Wyszło w *Paryżu* nowe dzieło, mające napis: „*Pamiętnik sławy narodowej, czyli, zupełny zbiór wszystkich odezw, raportów, listów i biuletynów z rewolucyi francuzkiej od roku 1792 do 1811*“. Z tego powodu gazeta dziennik rozpraw (*Journal des debats*) mówi „Ni-

gdy jeszcze nie nadużywano tak bezbożnie tych wielkich wyrazów, *miłość oyczyzny* i *sława narodowa*.

(Z *guz. berl.*) Paryż, dnia 17 sierpnia. Dnia 15 udzilił Król prywatną audyencyą posłowi rossyjskiemu Panu *Pozzo di Borgo*.

Xiążę *Berry* dowiedziawszy się, że dnia 14 przy transporcie posagu *Henryka IV*, oyciec jeden familii z przyciśnienia życie utracił, pośpieszył zaraz z dzielną pomocą dla nieszczęśliwej wdowy. Posąg stał na miejscu d. 15 i 16. Dziś daley będzie poprowadzony. Dnia 25 t. m., w dzień ś. *Ludwika*, posąg ten uroczyscie poświęcony zostanie. Naprzeciw posagu, przy wejściu na plac *Delfina* wystawiona będzie w półkole podwyższone miejsce, na które, srodku ustawiony będzie tron królewski. Prezydent *Barbe-Marbois* na czele komitetu subskryptorów, i Prefekt *Hrabia Chabrol* na czele magistratu, przyjmować będą N. Pana. Wtedy za danym znakiem ośmiu subskryptorów odkryją posąg poświęcają go w imieniu Francyi Królowi. Rozrzucane będą pieniądze i rozdzielana żywność między pospólstwo.

Xiążę *Gloucester* odprawia podróż pod imieniem *Hrabiego Connaught*: bawił on przez kilka dni w *Bordeaux*.

Podług listów z Francyi południowej wnoszą tam z niektórych faktów, że wielu tamecznych ultrystów spodziewało się bliżsiej odmiany systematu rządowego, oraz nowego ministeryum, któreby podług myśli partyy ich postępowało. Mówią też, że śpipek szczęśliwie w Paryżu odkryty, miał odnogi swoje po departamentach, gdzie ultrysty większą mają siłę, aniżeli w innych miejscach. W *Nismes* spostrzegano także poruszenia, ale nie przyszło do uczynków. Oddawna już zanoszone skargi przeciw nieprawnej organizacyi gwardyi narodowej w *Nismes*, zwróciły uwagę ministeryum. Mała tylko liczba protestantów znajdowała się jeszcze w tej gwardyi: najmajątniejsi i najznakomitsi kupcy (prawie wszyscy protestanci) rozbrojeni i ze służby oddaleni zostali. Z tej przyczyny gwardya narodowa w *Nismes*, z wyższego rozkazu, niespodzianie rozwiązana została, a reorganizacya jej do nieograniczonego czasu odłożona. Dla odbywania tam służby, i zapewne dla utrzymania spokoyności, przysłała do *Nismes* załoga, składająca się z będącego dotąd w *Lionie* szwajcarskiego pólku *Bleuler* i kilku oddziałów wojska francuzkiego.

Ze jednak ultrysty właściwi, nie francuzi, prawdziwi rewolucyonisci, zawsze rozprawiają o konstytucyi, o Królu, tronie i ołtarzach, ażeby tajemne widoki swoje ubarwić i pokryć! Ze zawsze jeszcze na Francyi, na południowej, na zachodniej, na *Wandei* polegają! że się tak uwodzić i tak mocno sobie pochlebiać mogą, że Francya rzuci się po trzeci raz w wilczą paszczę, i że przywoła chwilę, albo da powód, ażeby ją rozszarpano, i tym sposobem odjęto duchowi rewolucyjnemu siłę i podniecie. Nie, Francya jest mądrą, umiarkowaną i roztropną. Król Francyi i Ministrowie francuzcy przewidują i oddalają wszelkie niebezpieczeństwo, któreby zaledwo powracające do sił państwo bez powstania zagubić mogło.

O instrukcyi w sprawie śpiskowych nie nowego nie słychać. Jednakże, jakkolwiek proces ten weźmie koniec, zdaje się, że wypadki, które go sprawiły, przyłożą się do życzonego oddawna zbliżenia się Ministeryum do partyy liberalistów. Miały zayść już konferencye między niektórymi Ministrami, a znajdującym się w Paryżu deputowanymi tak nazwaney partyy niepodległych. Mówią też o nowych mianowaniach na urząd prefektów w duchu partyy liberalney, co wkrótce ogłoszonym być ma.

Wymieniają teraz Pana *Debonald*, jako autora znajomego pisma *note secrette*.

Gdy Pana *Vitrolles* aresztowano, tak mało o tém wiedział, jak wprzód o swoim złożeniu z urzędu. O tém dowiedział się z *Monitora*. Słudzy jego czytali już byli gazety, gdy pan ich kome zaprzęgać kazał, mając jechać do *St. Cloud*. — Upał za nadto wielki, odpowiedział z nieśmiałością kamerdyner. Gdy Pan *Vitrolles* upierał się wyjechać, zapytał go kamerdyner, czy czytał *Monitora*.

Nie, odpowiedział mu pan; przynies mi go; muszę go wprzód przeczytać. Zaledwo rzucił oczami na gazetę i przeczytał tyczący się jego na samym początku artykuł; rzekł spokojnie: „Prawdę mówisz, upadł zanadto wielki; niechay koni nie zaprzęgają.“ — Pan *de la Roche-Jaquelin* jest także aresztowany; znajdował się on z regimentem swoim w *Fontainebleau*; oficerowie jego chcieli się z początku opierać, ale wnet poddali się woli Królewskiej.

Zdaje się potwierdzać, że dzień 25 sierpnia (imieniny *Ludwika XVIII*) przeznaczony jest na przebaczenie 16 wygnanym. Jenerał *Marbot* znajduje się między nimi.

Paryż, dnia 19 sierpnia. Ciagle jeszcze cały Paryż zatrudnia się posagiem *Henryka IV*. Dnia 14 przytrafiło się nieszczęście. Xiegarz *Cerieux*, młodszy, utracił życie; inni lekko ranieni i skaleczeni zostali. Dnia 17 założono 60 koni; agdy te z miejsca ruszyć nie mogły, zaprzężono jeszcze 10, wtedy woz poszedł. Posąg stanął na moście, w miejscu przed podnożem, a za pomocą dwóch wind stanął wewnątrz za żelaznymi szrankami. Tu muzyka gwardyi narodowej przyjęła *dobrego króla Henryka*. Wczoray zrana wprowadzony został pod rusztowanie, gdzie go do góry podniosą i na podnożu postawią. Dziś ma na miejscu stanąć.

Temi czasy spotkał się Xiążę *Fitzjames* w kawiarni jednej z Panem *Jony*, jednym z wydawców *Minerwy*. „Wydrukowałeś *WPan*, rzekł do niego, że ja do śpiszku należałem; to kłamstwo; żądam satysfakcyi.“ — Nazajutrz udali się obadway do lasu *Boulogne*; Pan *Jony*; w towarzystwie dwóch jenerałów, jako sekundantów; Xiąże także z dwoma przyjaciółmi. Tu przyszło do mowy. Pan *Jony* oświadczył: że tylko to przedrukować kazał, co gazeta *Times* orzeczy tej zawiera, bez jej twierdzenia. Xiążę przestał na tem i rozeszły się strony bez pojedynku. Przed 14 dniami miał sobie każdy za honor być członkiem śpiszku, mającego obalić ministrow; teraz nikt nie chce być uczestnikiem tej sławy.

Słychać ze wszystkich stron, że wybory w duchu ministrów, a przynajmniej independentów się odprawia. Ultrysty, którzy siebie, niewiadomo dla czego, wyłącznie rojalistami mianują, utracili całkiem wpływ swój. Pan *Chateaubriand* czerni ich, jak tylko może, w swojej „*Chwili obecney*“. Ze nie powinni upadać na duchu albo też przerażać się ciemnym wrzaskiem, niewinność ich widoczna przedrze się przez mgłę; mówią o nich, jak gdyby stali sami jedni, opuszczeni i bez mocy, wystawiają jako słabą partya, a tém samém bez zdolności i bez innego odznaczenia, jak tylko długoletniej wierności. — Ma to być fałszem; przewyższają oni w liczbie siłę independentów etc. etc.

Sekretarz Pana *Vitrolles* jest uwięziony; stało się to w dniu tym, kiedy rozdawał exemplarze pismka: *Note secrette*. — Z drugiej strony dowiadujemy się, że niedawno jeszcze zabójca marszałka *Brune* widziany był w *Awenionie* na koniu marszałka.

(z *Korr. hamb.*) Podług gazet naszych Król dał wyrok, w którym nowy model kart do gry jest przepisany; figury ich wzięte są z naszych dziejów. Karty te są kompozycyi Pana *Hobigan*, i mogą być robione przez wszystkich fabrykantów kart we Francyi.

Pan *Chateaubriand* udał się na wieś w bliskości *Mans* w departamencie *Sarthe*.

P. *Cuvier* mianowany został członkiem honorowym azyatyckiego towarzystwa w *Calcutta*.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Norymberska gazeta handlowa czyni postrzeżenie: że xiegarnie saxońskie wydały w tym roku 914 artykułów, gdy tymczasem cesarstwo austryackie, którego ludność jest 28,000,000, tylko 269 artykułów ze 25 xiegarń wydało. Na co odpowiadają tego państwa gazety, między innymi: że w liczbie owych 28,000,000 jest tylko 5,000,000 Niemców, że wiele austryackich xiegarń nie podało swych artykułów do katalogu na lipski jarmark, etc.

Wilno dnia 30 Sierpnia 1818 roku.

O g ł o s z e n i a .

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładnącego całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodz. JX. Andrzejowi Swiackiewiczowi, Izydorowi Weyssowi, Szymonowi Malewskiemu, Rektorowi Imperatorskiego Wileń. uniwersytetu, Annie Libelt, star. Gabryelowi Gierszonowi Kupcowi i obyw. Wileń., Beniaminowi Mowszowiczowi, Freydzie Percowiczowej, Zawelowi Krawcowi, Guniemu Cukiernikowi, Wincentemu Lukaszewiczowi, Ludwikowi Alexandrowi Karnerom successorom zeszłego Karnera w assystencyi opieki czyniącym, jak niemniej kupcom zagranicznym successorom Seillera, Radczyni handlowej Pauli, Memmenger kupcowej, successorom Munzera, Schrodell Kamerdynerowi, Vice Rap de Schpecker, Lekkich Mejerowi, Samuelowi Loeb, Bohm kamerdynerowi, pozew Edyktalny przed Sąd Ziem. Pttu Wileń. w extra kadencyi sądzący się lub na roki 3 browe z powództwa Urrch Maryanny z Libeltow Abichtowej matki, Teodora i Gustawa synow Abichtow sukcesorow zeszłego Jana Abichta byłego profesora w Imperatorskim Wileń. Uniwersytecie, Józefa Strumilly, Jerzego Gutta, opiekunow, rezolucyą Sądu Ziem. Pttu Wileń. dodanych, którzy mieniąc i referując się do oświadczenia w aktach Ziem. Pttu Wileń. w objęciu oddania funduszu na satysfakcyą wierzycieli po zeszłym Abichcie professorze pozostałego in tempore zanieśonego, i do dekretu Sądu Ziem. Pttu Wileń. w roku terażniejszym 1818 july 12 dnia comportatją i kopyą spraw przeznaczającego a z dalszego niestannego, w szczególności zaś pozywają oto: chociaż po zeszłym z tego świata Abichcie professorze pozostał majątek tylko ruchomy w garderobie, bibliotece, i pensyi zalety w Imperatorskim Wileń. Uniwersytecie, jednak ten bynajmniej nie jest odpowiednim długom jakie zeszły Abicht u różnych osob pozaciągał, tym więcej nie jest wystarczającym, iż kredytorowie doliczając procenta do kapitałow prawem zakazane znacznie one powiększyli; a w celu uzyskania swych należności do różnych Jurzydykcyi pozywając, żallch, pomimo szczupłość funduszu, niszczą ony jeszcze zwiększeniem expensow prawnych, unikając zatem żall. od niepotrzebnych wydatków, i assystencyi procederom w różnych Jurzydykcyach rozpocząć się mogącym, niewidząc innego środka skutecznego do usatysfakcyonowania wierzycieli jak tylko oświadczyć taxę i Exdwyizyą pozostałego po zeszłym Abichcie Professorze majątku, i w tym celu w Aktach Ziem. Pttu Wileń. w roku 1817 nowembra 24 dnia zanieśli oświadczenie, i w poparciu onego idą do Sądu z prośbą decydowania przysięgi wszystkim kredytorom zeszłego Professora Abichta do konkursu przychodzącym na realności summ poszukiwać się mających, a niejawiącym się kredytorom w jch pretensyach wiekustey ammissyi zapisania, majątku pozostałego po zeszłym Abichcie w garderobie i bibliotece znajdującego się inwentaryi urzędowej przeznaczenia, i onego przez publiczną licytacyą wyprzedania, wszelkich pretensyi obżałowanych kredytorow nielegalnie zastosowanych podniesienia i skassowaną — bliższosc żall. dell. do dowodu, i odvodu uznać, powrót expensow wskazać, warować locum standi nakazania i tego wszystkiego decydowania co z rządaju sprawy i natury rzeczy wypadac będzie s. m. żaloby!

Roku 1818 miesiąca augusta 24 dnia. Woźny świadczę iż kopyi takowego pozwu dwanaście z oryginałem zgodnych w Sprawie Uurr. Maryanny z Libeltow Abichtowej matki, Teodora i Gustaffa synow Abichtow Sukcesorow zeszłego Jana Abichta b. Professora w Imperatorskim Wileń. Uniwersytecie z dokladem opieki działających: wszą Ur. X. Andrzejowi Swiackiewiczowi; 2gą Izydorowi Weyssowi, 3cią Szymonowi Malewskiemu Rektorowi w Imperatorskim Wileń. Uniwersytecie; 4tą Annie Libelt, 5tą Star. Gabryelowi Gierszonowi kupcowi i obyw. Wileń. 6tą Beniaminowi Mowszowiczowi, 7mą Freydzie Percowiczowej; 8mą Zawelowi Krawcowi, 9tą Guniemu Cukiernikowi; 10tą Wincentemu Lukaszewiczowi, 11tą Ludwikowi i Alexandrowi Karnerom successorom żallcego Karnera ich opiekunowi przyncypalnemu Tomaszowi Beyzerowi obyw. Wileń. i byłemu Prezydentowi M. G. Wilna oczewisto w ręce w M. Wilnie podalem, 12tą po kupcow zagranicznych jako to: successorow Seillera, Radczyni handlowej Pauli, kupcowej Memmenger, po sukcesorow Munzera, po kamerdynera Schrodell, po Vice Rap de Specker mieszkającemu w Bagensdorff po Lekkich Majora w Bagensdorff, po Samuela Loeb mieszkającego w Friedensdorf, po kamerdynera Bohm jako osiadłości w tej gubernii niemających do drzwi Sądowych przybitem i o terminie stawania przed Sądem Ziemskim Powiatu Wileńskiego oznaymiłem, i opowiedziałem i do Gazety Kuryera Lit. podalem. Piotr Poczepowicz woz. Pttu Wileń. roku 1818 augusta 26 przed aktami Grodz. Pttu Wileń. stawając osobiscie woźny wyżey wyrażony relacyą podanego pozwu zeznał.

Przyjąłem Józef Towianski Grodzki Wileń. Regent.
Wypis z xiąg Grodzkich Pttu Wileńskiego.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładnącego całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew edyktalny przed Sąd Głny Litt. Wileński 2go Departamentu, z powództwa urodz. Franciszka Rewkowskiego Deputata wywodowego Oszmiań. Powiatu. Urodzonym Ignacemu Balińskiemu Prezyd. Głigo Wileń. Sądu Wremiennego Departamentu i kawalerowi. Dyzmassowi Lachnickiemu Radey Stanu, Prezesowi Kommissyi Radziwiltowskiej i kawalerowi. Janowi Rosochackiemu Assesor. Sądu Głigo Wremien. Depart. Urbanowi Jazdowskiemu Prezyd. Ziemsk. Wileń. Adamowi Hrabi Chreptowiczowi Sędz. Kommiss. Edukacyney Wileńsk. Ludwikowi Dąbrowskiemu Podkomorz. Trock. Pttu. Aurealinowi Dmuchowskiemu b. Sędz. Granicz. Gubern. Wileń. Szymonowi Malewskiemu Rektorowi Wileń. Uniwersytetu. Adamowi Daukszy Sędziemu Grodzk. Wileń. Władysławowi Mostowskiemu Kapitanowi woysk polch. Janowi Krukowskiemu Regentowi, Piotrowi Zienkowiczowi Chor. Oszmiań. Walentemu Jankowskiemu Sędziemu Granicz. Oszmian. Łukaszowi Kuleszy Chor. b. woysk polch. Maciejowi Usittowiczowi Komor. Zawil. Floryanowi Kwintowi Podkom. Brastaw. Pttu. Janowi Knieżewiczowi Adwokat. Bogusławowi Peżarskiemu Adwokat. Elżbiecie Sierakinowej Majorowej woysk Ross. Adamowi Szejbakowskiemu Poruczn. woysk polch. Stefanowi Rewkowskiemu Strażn. Wilkom.

Moskiewiczom małżon. Szymonowi Gietzowi b. Burmistrzowi Miasta Wilna. XX. Dominikanom Wileńsk. 1go Ducha. i Samuelowi Wehnorowi Obywat. Wileń. tudzież Starozakon. Hercowi Hirszowiczowi Isersonowi szkolnikowi Wileńsk. Zelikowi Jochelowiczowi Obywatel. Wileńsk. Berce Łappie, niemniej dalszym wszystkim do funduszu żallgo się Rewkowskiego uścielającym pretensyą, a zaś urodzonym Kazimierzowi Strawińskiemu Marsz. Pttu Trock. Józefowi Sędz. Grodz. Wileń. Pttu. Gasparowi Deputatowi Trock., i Bernardowi Prezydent. Grodzk. Wileńsk. Koziellom. Starozakon. Aronowi Notelowiczowi Benginsowi Obywat. Snipiskiemu. Merce Karpelowiczowej Klaczkowej. Hesselowi Jankielowiczowi. Leybie Mejerowiczowi. Wulfowi Leybowiczowi, i Moyżeszowi Jankielowiczowi, jako debitorom, niemniej Star. Judelowi Nestelowiczowi Gruszce Mieszkańcowi Wileńsk. podobnie debitorowi a razem sprawcy na krzywdę żallcego delatora rozmaitych facyend, tudzież jago pomocnikom

Abramowiczowi Assowski, Deybie Majerowiczowi, i Nisselowi Kusznierkowi, oraz dalszym osobom z różnych względow Żalującemu się zawiniającym, w referencyi do Oświadczenia na dniu 17tym Augusta terażniejszego Roku zapisanego w Głównym Wileńskim Sądzie 2go Departamentu, i oraz do dalszych dowodow w Sprawie złożyć się mających, podaje się w szczególności oto: Od początku życia swojego oddany Żallcy się Delator ciągłej pracy i staranności do tego jedynie zmierzał celu, aby przy postudze publiczney, w miarę zdolności pełnioney, przez środki godziwe zapracowanym funduszem, mógł zapewnić byt własny i otaaczającego siebie Potomstwa — Jakoż, bez przerwy zajęty pracą każdemu właściwą, a obok częstokroć wspierany pomocą dobroczynnych osob, znacznie z czasem przysporzony fundusz widział bydz pewną rękomyią spokojnego dokończenia ostatnich dni, w siłach ciągłemi trudami skołotanych — ale niestety! z żalem dziś dostrzegą wszystkie zawiedzione nadzieje — bowiem chciwość i chytrość Żydowska wydarła Żallcemu się przysposobione zbiory — do jakowego nieszczęścia przyncypalnie przyłożył się Star. Judel Nestelowicz Gruszka; który pod rozmaitemi kondycyami pobrawszy od Żallcego się Dellatora liczne Obligacyyne Skrypta, i na takowych wedle upodobania swojego zapisawszy przelew, naraził Żallcego się Dellatora na processową koley w różnych subseliach — z drugiej zaś strony tenże Nestelowicz Gruszka mając wymożone od Żallcego się Kawencyyne za sobą Dokumenta, a w skutek onych wszedłszy w zmwow z niektórymi osobami, kiedy się znacznie Skarbowi MONARSZEMU zaremanentował, tym ciężarem nanyiewinniey obarczył Żallcego się Dellatora — W tak więc krytyczney pozycyi nie-

widząc Żyłcy się Delator innego środka do uczynienia satysfakcyi realnym swoim Kredytorom, jak przez Taxę i Exdywizyą. Oświadczeniem wyżey dattą wzmienionym zapowiedział tę koley wywiązania się z długu, i zarazem wyswiewił fundusze, jakie na Ich satysfakcyą poświęca— teraz zaś przywodząc ten zamiar do skutku, pozywa Obżall: i prosi przeznaczenia Taxy i Exdywizyi wieczystey Folwarku Rudnia zowiącego się, w Pttcie Oszmiań: leżącego, za sumę z rozdziału Dóbr Generatá Judyckiego na schedę Żallcego się Deltatora odznaczonego, tudzież cze c. Żalcemu się Dellatorowi przynależney z Folwarku Sidoryszek w Pttcie Wilkomierskim położonego, nienniey summ od Obżall: Koziellow, Arona Benginsona Nestelowicza Gruszki i od innych Debitorow należnych, oraz dalszego wszelkiego funduszu jaki tylko okaże się do Żallgo się Dell należnym— O wyjęcie wszelkich procederow do rozmaitych Subselliow przez Obżallch Pretensorow wprowadzonych— O za trzymanie exekucyi uzyskanych już Dekretow— O przepisanie Exdywizorskiemu Sadowi, iżby przy dopełnieniu satysfakcyi realnym Wierzycielom, nastanie i walutę zaprzeczających się obligow śledził przez środki Konst: 1775 roku i Naywyższemi Ukazami przepisane— lub też na dopełnienie tego wszystkiego i jednoczasowe usatysfakcyonowanie realnych Kredytorow, przeznaczenia obojętnego Ziemstwa, z przyporuczeniem onemu do exekucyi prawideł tak w Konstyt. wyżey cytowanej 1775 roku, jako też w uprzednich 1588. i 1726 roku zawartych— o nakazanie natchmiast Star: Gruszce złożenia dostateczney paręki. Na pewność odpowiedzi we wszystkich Żallcego się Deltetra pretensyach— Inaostatek o przepisanie dalszych reguł podobnemu rodzajowi Spraw właściwych.—

Roku 1818 Miesiąca augusta 28. dnia. Woźny niżej podpisany zeznaje, iż Kopią tego Poziwu Edyktałnego zgodną z Autentykiem w Sprawie W. J Pana Franciszka Rewkowskiego Deputata Wywodowego Oszmiańskiego Pttu. Do Gazety Kuryera Litewskiego podałem.

Justyn Zaliwski woźny Pttu Wileńskiego.

1. Abraham Faywiszowicz Lewiton, niżej podpisany, objawszy przez tradycyą kilka mieszkań i browar w kamienicy pod N. 275, na rudnickiej ulicy położoney, ogłasza, iż ktoby życzył one wziąć w arędę roczną, niech się nadgłosi do mnie tradycyynego possesora w teyże kamienicy mieszkającego dla umówienie się o arędę.

Ogłoszenia po raz drugi i trzeci.

2. Od Rządu Gubernialnego litewsko-grodzińskiego niniejszym ogłasza się: iż na zaspokojenie okazanego na byłym karnaczeju Pttu Kobryńskiego Wnorowskim, skarbowego decessu, majątek obywatela Chobrzyńskiego, Kamień zowiący się, z 138 duszami płci męskiej, w powiecie Kobryńskim położony, oddany w ewikcyą za tegoż Wnorowskiego, naznaczony na sprzedaż; a zatem życzący nabydź takowy majątek zechce jawić się dla tycacyi na dwa terminy: pierwszy dnia 30 septembra, drugi oktobra 30 do Kobryńskiej szlacheckiej opieki; a na ostateczny dnia 30 miesiąca decembra terażniejszego roku, to jest: od pierwszego wydrukowania w gazecie, w trzymiesiącu do tegoż Rządu. Augusta 19 dnia 1818 roku.

Sekretarz Kazimierz Siedlecki.

2. Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż w tuteyszej skarbowey Izbie, będą odbywać się targi na wzięcie w dzierżawę do 1819 roku Mińskiego, Borysowskiego i mozyrskiego, gorzałczanego, piwnego i miodowego odkupu; a zatem życzący wziąć, takową dzierżawę zechcą z dostatecznymi ewikcyami jawić się do Mińskiej skarbowey Izby, na terminy: dnia 19, 23 i 25 miesiąca następującego septembra, terażniejszego roku. augusta 14 dnia 1818 roku. Sekrekarz Arcimowicz.

2. Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż na wzięcie w dzierżawę części Mozyrskiego odkupu, będą odbywać się w Mińskiej skarbowey Izbie targi, gdzie życzący mają jawić się z prawnymi ewikcyami na terminy: pierwszy dnia 19, drugi 23, a trzeci ostateczny 25 miesiąca następującego septembra, terażniejszego roku. augusta 12 dnia 1818 roku. Sekretarz Felician Arcimowicz.

2. Niżej na podpisaniu wyrażony, za prawem wieczysto-przedażnym dnia 16. augusta idącego 1818 roku przed aktami Ziemskimi Powiatu Zawileyskiego przyznany, stawszysię majątności Swirany w powiecie Zawilęyskim

sytuowaney dziedzicem, uprasza wszystkich ogulnie kredytorow i pretensorow do pomienioney majątności odnoszących się, aby z dowodami realność ich długu probującymi po zesłym Wilhelmie Wotku Sędzie grodzkim Zawileyskiem i jego sukcesorach, którzy prawo przyznali, jawić się raczyli sami lub przez umocowanych prawnie plenipotentow, dla układow i otrzymania satysfakcyi; dnia 1 february: następującego 1819 roku do miasta powiatowego Święcian, gdzie tak nabywca wyrażoney majątności jako i wybywce WW. Leopold Władysław Wilhelm i Józefa z Łopacinskih Wotkowie znaydować się będą. Wprzeciwnym zaś zdarzeniu żadne długi na wyrażoną majątność zaciągnięte do opłaty przyjęte nie zostaną i one bez znaczenia uważać się będą.

Mateusz Antonowicz Chorąży Pttu Zawil.

2. Oświadczenie przeciwko WJP. Janowi Czapplejewskiemu b. Sędziemu Grodz. Wotkowyskiego Pttu w rzeczy poniżej opisanej.— Niżej wyrażony czytając w dodatku 67 Kuryera Litew. przeciwko sobie oświadczenie, za naysciślejszy obowiazek ma, odpowiedzieć następnie: z ukontentowaniem chlubi się W. Sędzia Czapplejewski, że z nastęrczonych przez siebie układow w ważnym interesie. chcąc ony zkabalizować, uzyskał Dekret Grodz. Oszmiań. zaszędzający pozostałości dla niego, lecz już tylko czer. zł. 3,765 i rub. sr. 3,289 na Grzymale: a zapomniat lub nie chciał tey, w swoim oświadczeniu, objawić prawdy, że za dokumentem w roku 1815 kwietnia 6 dnia przed Aktami Ziem. Wileń. przyznany, do zadosyć uczynienia Grzymale zostaje w obowiazku: a co w dniu 19 mca i roku terażn., przed Sąd właściwy wyniósł Grzymala po W. Czapplejewskiego zapozwy; za jakowemi nim nastąpi ostateczne rozsądzenie, bardzo się martwi Grzymala, jak, ukazanemi funduszami W. Czapplejewski swój dokument na czer. zł. 20,000 przyznany, uskutecznić potrafi? Daje przeto W. Czapplejewski pobudkę do ostrzeżenia i ostrzeżenia się: aby nikt z tymże Sędzią Czapplejewskim, tak o dziedziczny Zabłocie zwany w Pcie Wotkowyskim leżący, wszelki oraz ruchomy i sumowny Jego majątek, jako też o summy dekretem Grodz. Oszm. wskazane, w żadne nie wchodził układy, aż do nastąpić mającey oczewistej i ostateczney, w Sądzie właściwym, rozprawy. Takowe oświadczenie własną ręką podpisuję. W Wilnie 1818 roku sierpnia 24 dnia.

Antoni Grzymala.

Roku 1818 miesiąca augusta 24 dnia przed Aktami Grodz. Pttu Wileń. stawając osobiscie W. Pan Antoni Grzymala ninieysze oświadczenie do Akt podał.

Przyjąłem Józef Towiański Regent.

2. Komitet dla okalkulowania byłych członków Kommissyi Kwaterniczey Wileńskiej ustanowiony uważając: że dla nieregularnie utrzymanych dzieł przez byłych członków teyże Kommissyi nie podobne jest skonfrontowanie xiąg oney, a ztąd nielatwe dósycie regularności w kwarterunku, przeto Członkowie Kommitetu Likwidacyynego chcąc, aby powierzone im dzieło ze wszelką akuratnością uskutecznione zostało z dobrém Obywateli Mieyskich, przez których ufnosć w osobach likwidujących położoną została, jednostaynie zgodzili się respective miasta Wilna, podzieliwszy na równe między sobą części, przystąpić do poszczególnego w każdym domie skonfrontowania kwitów z xięgami Kommissyi Kwaterniczey od początku roku 1813. Ażeby zaś Obywatele miasta Wilna przygotowaniu do tego byli w przeciagu trzech tygodni od datty ninieyszej, postanowił umieszcic o tém trzykrotną awizacyą w gazecie Kuryera Litt. Dat w Wilnie 1818 roku mca sierpnia 23 dnia.

Tomasz Umiaszowski Członek Kom. Kawaler.
Sekretarz Józef Wiszniewski

5. Przybyły z St. Petersburga z Xięgami Rossyyskimi różnych Autorów, jakoto: Lomanosow, Dzierżawina, Karamzina, Zukowskiego, Dmitryewa, Samorokowa, Dolhorokowa, fon Wizini i dalszych, w obu Stolicach Państwa Rossyyskiego w publicznych xięgarniach sprzedajęciami się; podaje do powszechney wiadomości, iż takowe xięgi wyprzedają się w Sklepie Ratusza Wileń. na przeciw ulicy Rudnickiej pod N. 11, który jako jest każdo-dziennie otwarty, tak zapraszają się do kupli onych życzący posiadać takowe edycye wyrażonych i dalszych autorów. Dnia 17 augusta 1818 roku w Wilnie.

Wyjeżdżają za granicę.

3. Do Prus i Anglii po komercyi Austriacki poddany starozakonny Dawid Tufell kupiec.

1. Do Prus do stołecznego Miasta Berlina Obywatel Miasta Kowna Jan Hauk.